

## Arrest

nr. 266 970 van 20 januari 2022  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN  
Vaderlandstraat 32  
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

### DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 20 september 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 juli 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché I. LASSOUED, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient bij brief van 30 juni 2021 een aanvraag in voor een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Verweerder neemt op 19 juli 2021 een beslissing waarbij de aanvraag bedoeld in punt 1.1. onontvankelijk wordt verklaard. Bij arrest van 18 november 2021 met nummer 263 847 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het tegen deze beslissing ingestelde schorsings- en annulatieberoep.

1.3. Verweerder neemt op 19 juli 2021 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

*“De mevrouw,  
[...]*

*wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,*

*binnen 30 dagen na de kennisgeving.*

#### **REDEN VAN DE BESLISSING:**

*Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:*

*o Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, is hij een vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen: Uit de aanvraag 9ter dd. 30.06.2021 blijkt dat betrokkene reeds 3 jaar in België verblijft. De maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen is heden ruimschoots overschreden.”*

#### **2. Over de rechtspleging**

Verweerder heeft geen nota met opmerkingen ingediend.

#### **3. Onderzoek van het beroep**

3.1. Verzoekster voert in een enig middel onder meer een schending aan van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, van artikel 8 van het EVRM en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij verstrekt, na een theoretische uiteenzetting, volgende concrete toelichting bij haar middel:

*“[...]*

*In casu kan niet worden gesteld dat de Dienst met alle feitelijke omstandigheden die het kende, rekening gehouden heeft.*

*Er is immers geen enkele verwijzing naar de individuele situatie van de verzoekster en haar familiale situatie alsook geen vermelding van haar medische situatie en mantelzorg.*

*De beslissing betreft een loutere verwijzing naar het wetsartikel 7 van de Vreemdelingenwet.*

*Het blijkt uit de wettelijke basis die aan de bestreden beslissing ten grondslag ligt, dat met een stereotype motivering geen genoegen kan genomen worden, aangezien een individuele beoordeling zich opdringt:*

*Zijn er in casu bepalingen in internationale verdragen die aan de betrokkene een voordeel opleveren?*

*Welke zijn de specifieke omstandigheden eigen aan het geval?*

*Zijn er medische redenen die in rekening dienen gebracht te worden?*

*Zijn er minder verregaande oplossingen?*

*De beslissing biedt geen afdoende motivering voor de genomen beslissing en houdt geen afdoende rekening met de persoonlijke elementen eigen aan het dossier van verzoekster.*

*Er wordt in de bestreden beslissing in geen enkele mate verwezen naar de persoonlijke elementen, aanwezig in verzoeksters dossier, en waar de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk van op de hoogte is.*

*In casu zijn er aldus medische redenen die in rekening dienen te worden gebracht, alvorens men kan overgaan tot het nemen van een administratieve beslissing in hoofde van verzoekende partij.*

*Dit blijkt niet uit de bestreden beslissing.*

*De beslissing stelt immers het volgende:*

*[...]*

*De gezondheidstoestand dient beoordeeld te worden.*

*Het artikel 74/13 Vw schrijft een dergelijke belangenafweging voor.*

*"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land. "*

*Deze belangenafweging is in casu niet gebeurd.*

*De verweerster heeft geen belangenafweging gedaan op basis van de concrete elementen van het dossier, met name dat de verzoekster, mede door haar vergevorderde leeftijd in België nood heeft aan mantelzorg. Deze cruciale feiten worden duidelijk niet bij de belangenafweging betrokken in het kader van het artikel 8 E.V.R.M.*

*Er werd hierover niet gemotiveerd.*

*Ook omwille van deze reden dient de bestreden beslissing vernietigd te worden.*

*[...]*

*Het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand*

*De verzoekster roept daarnaast ook haar recht op gezins- en familieleven in. Het leven van de verzoekster speelt in België af, daar de enigste familie die ze nog heeft in België woont. Daarenboven heeft ze een zeer nauwe band met haar familie in België die haar mantelzorg biedt.*

*Het artikel 8 van het E.V.R.M. bepaalt:*

*"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.*

*2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. "*

*Zoals hierboven aangetoond is er sprake van een effectief familieleven.*

*Het familieleven wordt ook gewaarborgd door het artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, welke rechtstreekse werking heeft:*

*"De eerbiediging van het privé-leven en van het familie- en gezinsleven:*

*Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn communicatie."*

*Het recht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven en de onafwendbare schending van deze rechten dienen afgetoetst te worden ten opzichte van het doel dat de gemachtigde met haar beslissing tot onontvankelijkheid wenst te bereiken.*

*Alle landen die partij zijn bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens moeten nagaan of een beslissing over verblijfsrecht het recht op een gezinsleven al dan niet schendt.*

*Zij moeten een belangenafweging maken tussen het belang van de staat om immigratie te controleren, en het belang van de vreemdeling om een familieleven te hebben op het grondgebied van de staat.*

*(...)*

*Eindbesluit*

*Er wordt niet draagkrachtig gemotiveerd.*

*Schendingen van de artikelen 3, 8 en 13 E.V.R.M. en het artikel 74/13 Vw zijn nakend.*

*In casu is het duidelijk dat de Dienst Vreemdelingenzaken geen afweging heeft gemaakt.*

*Er is geen rekening gehouden met de medische toestand van de verzoekster ;*

*Er is ook geen rekening gehouden met haar oude leeftijd en medische situatie waarbij opvolging en mantelzorg vereist is ;*

*Er werd geen rekening gehouden met het privé- en familieleven van de verzoekster in België*

*De bestreden beslissing is kennelijk onzorgvuldig en maakt een manifeste schending uit van de hierboven beschreven principes en wetsbepalingen.*

*De bestreden beslissing dient vernietigd te worden.”*

3.2. Bij de beoordeling van het zorgvuldigheidsbeginsel baseert de Raad zich op de formele zorgvuldigheidsnorm. De formele zorgvuldigheidsnorm verplicht de overheid een beslissing zorgvuldig voor te bereiden, rekening houdend met de stukken en hun inhoud, en dit vaak in samenhang met specifieke bepalingen uit de Vreemdelingenwet (zie C. ADAM, e.a., ‘De algemene beginselen van behoorlijk bestuur in het vreemdelingencontentieux’ in 10 jaar Raad voor Vreemdelingenbetwistingen: daadwerkelijke rechtsbescherming, Die Keure, 2017, 127-140).

3.3. In casu moet de door verzoekster aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel worden onderzocht in het raam van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Kernbetoog van verzoekster is dat geen rekening werd gehouden met haar individuele omstandigheden, waarbij zij wijst op haar familieleven, haar gezondheidstoestand, haar nood aan mantelzorg en haar vergevorderde leeftijd. Zij benadrukt dat verweerder, overeenkomstig artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, verplicht is rekening te houden met haar individuele omstandigheden.

3.5. Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”*

3.6. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat verweerder rekening heeft gehouden met voorgaande elementen. Op dezelfde datum als de bestreden beslissing werd wel een ontvankelijkheidsbeslissing getroffen inzake verzoeksters verblijfsaanvraag die ze had ingediend op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Er kan dus worden aangenomen dat verweerder, middels het advies van de ambtenaar-geneesheer, rekening heeft gehouden met verzoeksters gezondheidstoestand, dit voorafgaand aan de totstandkoming van de bestreden beslissing. Hiernaar wordt ook verwezen in de nota van 14 juli 2021 over artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet die zich in het administratief dossier bevindt (zie infra).

3.7. Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet legt verweerder ook op om rekening te houden met verzoeksters familieleven. In haar verzoekschrift zet verzoekster concreet haar specifieke situatie uiteen. Ze geeft aan een vrouw van 91 jaar te zijn die niet langer in staat is voor zichzelf te zorgen. Zij benadrukt dat zij alhier bij haar zoon en schoondochter verblijft, die haar de noodzakelijke mantelzorg bieden. Wat betreft deze mantelzorg, heeft de arts-adviseur in zijn advies verleend in het kader van de in punt 1.2. bedoelde beslissing als dusdanig niet betwist dat deze vereist is. De arts-adviseur erkende de hulpbehoefendheid van verzoekster maar stelde in zijn advies van 15 juli 2021: *“Het element mantelzorg wordt niet weerhouden vermits dit evenmin binnen een medische context valt en eerst aan de voorwaarde van ziekte/behandeling dient voldaan te worden.”* Aldus blijkt niet dat deze mantelzorg in de in punt 1.2. bedoelde beslissing werd beoordeeld in de context van een familieleven.

3.8. De Raad wijst erop dat het EHRM, inzake artikel 8 van het EVRM, voor meerderjarige familieleden zoals in casu, bijkomende afhankelijkheidsfactoren verlangt, opdat er sprake is van een door dit verdragsartikel beschermd gezinsleven. Een loutere samenwoning is in deze niet voldoende (cf. EHRM 13 februari 2001, Ezzouhdi/Frankrijk, § 34; EHRM 10 juli 2003, Benhebba/Frankrijk, § 36). In casu kan worden aanvaard dat verzoekster dergelijke bijkomende afhankelijkheidsfactoren aantoonde, gelet op haar leeftijd en de mantelzorg die zij ontvangt van haar zoon en schoondochter met wie ze samenwoont.

3.9. Aangezien er minstens indicaties voorhanden zijn dat verzoekster zich kan beroepen op een beschermenswaardig familieleven in België – waarvan verweerder bovendien kennis had, middels de ingediende verblijfsaanvraag conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet – vermocht verzoekster te verwachten dat hiermee rekening werd gehouden in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Uit de bestreden beslissing blijkt zoals reeds gezegd niet dat verweerder rekening heeft gehouden met het gezinsleven van verzoekster. In het administratief dossier zit echter wel een nota met daarin een zeer korte beoordeling van de elementen in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, opgesteld door attaché K.J. op 14 juli 2021. Hierin kan worden gelezen: *“Gezinsleven-> betrokkene heeft altijd de mogelijk (sic) om een familiaal bezoek te brengen in België Hoger belang minderjarige kinderen-> nvt Gezondheidstoestand-> besproken medisch advies dd 15.07.2021”*. De gedane *“afweging”* van het aspect gezinsleven houdt echter geen rekening met de specifieke situatie van verzoekster zoals ze deze schetst in haar verzoekschrift. Blijkens het administratief dossier is het verweerder gekend dat verzoekster 91 jaar oud is, dat ze hulpbehoevend is en alhier mantelzorg verkrijgt vanwege haar zoon en schoondochter. Er zit hierin ook een standaard medisch getuigschrift van 30 april 2021 waaruit blijkt dat verzoekster valt onder *“palliatief beleid tot het levenseinde”*. Een schending van de zorgvuldigheidsplicht juncto artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet is derhalve aangetoond.

3.11. Verweerder heeft geen nota met opmerkingen neergelegd, zodat hij zich ook niet verweert tegen de door verzoekster geuite kritiek.

Het enig middel is, in de aangegeven mate, gegrond. Dit leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

#### 4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft in haar middel gegronde onderdelen aangevoerd die leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 juli 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

### **Artikel 2**

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA